

Finanstilsynets temaundersøgelse om betalingsinstitutters og e- pengeinstitutters sikring af brugermidler

Martin Christian Kruhl
Partner

Oskar Nørtoft Lindekilde
Assistant Attorney

Finanstilsynet har den 6. juli udsendt en pressemeddelelse om dets nyligt gennemførte temaundersøgelse om betalings- og e-pengeinstitutters sikring af brugermidler. I temaundersøgelsen drages der flere konklusioner af generel betydning for betalings- og e-pengeinstitutters administration og brug af sikringskonti.

I temaundersøgelsen angives der herudover en række best practice tiltag, som Finanstilsynet har vurderet relevante i forhold til at styrke sikringen af brugermidler.

Temaundersøgelsens baggrund og formål

Temaundersøgelsen, der tager sit udgangspunkt i 15 betalings- og e-pengeinstitutters konkrete sikring af brugermidler, igangsattes i efteråret 2021 i kølvandet på et dansk betalingsinstituts konkurs. Brugerne hos det konkursramte betalingsinstitut fik, som følge af en række forskellige forhold vedrørende sikringskontoen, ikke udbetalt deres tilgodehavende, men indgik i stedet i konkursboet som simple kreditorer. Finanstilsynet udtaler, at forløbet illustrerede, *"at den beskyttelse, som reglerne skal give virksomhedens brugere, potentielt er sårbar og afhængig af, hvordan en sikringskonto føres i praksis"*.

Finanstilsynet anfører, at formålet med temaundersøgelsen har været at give Finanstilsynet indblik i, hvordan reglerne om sikring af brugermidler anvendes i praksis, og at afdække, om der er områder, som er uklare i den nuværende ordning, eller hvor beskyttelsen af brugernes midler ikke fungerer godt nok.

Temaundersøgelsens konklusioner

De konkrete undersøgelser af betalings- og e-pengeinstitutterne viser, at dele af institutternes praksis i forhold til sikring af brugermidler giver udfordringer i forhold til den reelle sikring af, at brugernes midler på sikringskonti kan tjene til sikkerhed og opretholdelse af separatistsstatus. Finanstilsynet drager på baggrund heraf en række konklusioner af betydning for betalings- og e-pengeinstitutters administration og brug af sikringskonti.

For det første indskyder nogle betalings- og e-pengeinstitutter egne midler på sikringskontoen. Årsagerne hertil varierer og det samme gør måderne hvorpå det gøres. Denne sammenblanding af midler vurderer Finanstilsynet væsentligt forøger risikoen for, at en domstol vil vurdere, at brugernes separatiststilling ikke kan opretholdes. Finanstilsynet konkluderer på denne baggrund følgende:

"Konklusion: *Betalings- og e-pengeinstitutterne skal anvende en anden konto end sikringskontoen til at modtage midler, afregne gebyrer til kreditinstituttet m.v., så der alene indestår brugermidler på sikringskonti."*

For det andet opstår der tilfælde, hvor nogle betalingsinstitutter, med tilladelse til indløsning af betalingstransaktioner efter betalingslovens bilag 1, nr. 5, skal udbetale midler, førend de tilhørende transaktionsbeløb er modtaget.

Finanstilsynet anfører i relation hertil, at det alene er "*beløb, som betalings- eller e-pengeinstituttet er kommet i besiddelse af, og som instituttet endnu ikke har udbetalt*", der skal sikres, hvilket medfører, at "*beløb vedrørende en betalingstransaktion, der er modtaget af instituttet, efter instituttet har udbetalt et beløb svarende til betalingstransaktionen til betalingsmodtager, ikke er omfattet af krav om sikring [...]*". Det tilføjes, at de modtagne midler desuden vil tilhøre instituttet selv, idet betalingsmodtageren allerede er fyldestgjort af instituttet ved en forudbetaling. På denne baggrund er de modtagne midler sikringskontoen uvedkommende.

Finanstilsynet anfører også i relation hertil, at de beløb som institutterne udbetaler, førend de er kommet i besiddelse af de tilhørende transaktionsbeløb, må karakteriseres som en kredit ydet af institutterne til fordel for brugerne. Også udbetalingerne er således sikringskontoen uvedkommende og må håndteres andetsteds.

På ovenstående baggrund konkluderer Finanstilsynet følgende:

"Konklusion: *Betalings- og e-pengeinstitutterne skal sikre, at der ikke sker udbetaling af midler fra sikringskontoen, førend disse midler er modtaget på sikringskontoen. Udbetaling af transaktionsbeløb, som endnu ikke er modtaget af instituttet, er uvedkommende for sikringskontoen, og skal derfor foretages andetsteds og i overensstemmelse med øvrige regler i lov om betalinger."*

For det tredje oplever en del betalings- og e-pengeinstitutter, at det kreditinstitut der fører sikringskontoen, trækker renter og gebyrer på sikringskontoen.

Det følger af § 4, stk. 4, i bekendtgørelsen om e-pengeinstitutters og betalingsinstitutters sikring af brugermidler, at der skal indhentes kreditinstituttets notering af, at kreditinstituttet ikke ved modregning eller på anden måde kan disponere over det på sikringskontoen indestående beløb.

"Konklusion: *Institutterne skal sikre, at det kreditinstitut, der fører sikringskontoen ikke må trække renter og gebyrer direkte fra sikringskontoen."*

Best practice tiltag

I tillæg til ovenstående konklusioner, vurderes det af Finanstilsynet, at en række tiltag – der henvises til som "best practice" – er relevante i forhold til at styrke sikringen af brugermidler.

Med henvisning til at betalings- og e-pengeinstitutterne har forskellige størrelse og kompleksitet, bemærkes det af Finanstilsynet, at det er op til det enkelte betalings- og e-pengeinstitut at vurdere, om et givent tiltag er nødvendigt og hensigtsmæssigt.

"Best practice: *Betalings- og e-pengeinstitutterne bør få ekstern revision til at revidere sikringskonti, garantistillelsen eller sikkerhedsdepoterne til sikring af brugermidler."*

"Best practice: *Betalings- og e-pengeinstitutterne bør sikre, at oversigten over modtagne midler opbevares på en måde, så kurator har adgang i tilfælde af insolvensbehandling. Det må ikke være en omkostning for kurator at tilgå oversigten."*

"Best practice: *Institutterne bør identificere ikke-identificerede transaktioner hurtigst muligt, og fastsætte en frist i deres forretningsgang, indenfor hvilken de skal have identificeret transaktionen. Hvis det ikke er muligt, må institutterne forsøge at tilbageføre beløbet. Indestår beløbet efter udløbet af en periode, og kan det ikke identificeres og/eller tilbageføres, må instituttet trække beløbet ud af sikringskontoen."*

Hvad så nu?

Udover at følge individuelt op med de betalings- og e-pengeinstitutter, der har været involverede i undersøgelser, vil Finanstilsynet undersøge, om reglerne i flere henseender bør ændres.

Det er vores vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis Finanstilsynets konklusioner vedrørende administrationen og brugen af sikringskonti tydeliggøres i retsgrundlaget enten ved gennemførelse af en ændring af betalingsloven og bekendtgørelse om e-pengeinstitutters og betalingsinstitutters sikring af brugermidler eller ved udstedelse af en egentlig vejledning.

Danske betalings- og e-pengeinstitutter bør i lyset af temaundersøgelsen tage op til fornyet overvejelse og gennemgang, hvordan de har indrettet sig i forhold til sikringen af brugermidler.

Læs Finanstilsynets pressemeddelelse vedrørende temaundersøgelsen og tilgå hele Finanstilsynets rapport [her](#).